

לג:

עין משפט
נר מצוה

ג א מ״י פ״ג מהלכות
 שופר ה׳ ז טור א״ח סי'
 תקפח [ושו״ע] א״ח סי'
 תקטו קע״ א צה״ה]:
נא ב טוש״ע א״ח סי'
 תקפט קע״ח:
נב ג מ״י פ״ג מהלכות
 שופר הלכה א טוש״ע
 א״ח סי' תקנ קע״ח א:
נג ד ה שם ה׳ ז
 טוש״ע א״ח שם קע״ח
 ג:

שם סעיף ו:

ז' ח' פ' מהלכות
תפלה הל' ט טוש"ע
א"ח ס' קכד סעיף א וטור
א"ח ס' תקנא:
ט [מיי] פ"א מהל' שופר
הל' א[]:

בן י מיי פ"ג מהלכות
שופר הל' א טוש"ע א"ח
סי' תקל סעיף א:

רבינו חננאל

[illegible]

שיעור תרועה בשלש יבבות. פירש בקונטרס שלשה קולות בעלמא כל שהוא ולקמן (דף לה.) אמרין דאתקין רבי אבא צוקסי קשר"ק קש"ק קר"ק משום דמסופק בתרועה דקרא א' תרועה ממנ מנא שאלו קורין תרועה דהוא ילוני ילל או צארים דגנוחי

גנח או שצרים ותרועה שניהם נרץ
לתרועה דלמא גנחי גנח וילולי יליל
וורץ לזרח בשצרים שלא יהא מאריך
על כל אחד צפני עצמו בג' יצבות
של שלשה קולות כל שהוא דלס כן
ענשה תקיעה ולא שצרים דהא
שיעור תקיעה כתרועה ושיעור
תרועה בג' יצבות ונראה שחייב אדם
להאריך בתקיעה של קשר"ק יותר
משל קש"ק ובשל קש"ק יותר משל קר"ק
דהא שיעור תקיעה כתרועה וקשר"ק
אזנו עושים משום ספיקא דגנח
וילולי נמלא שרץ להאריך בתקיעות
של קשר"ק כשיעור שלשה שצרים
וג' יצבות ובתקיעות של קש"ק כשיעור
שצרים ג' שצרים דהא עבדינן קש"ק משום
ספיקא דגנחי גנח ובתקיעות של
קר"ק כשיעור תרועה שהוא וילולי
יליל וימיהו אם מאריך בכל התקיעות
בתקיעות קשר"ק אין לחוש דיכול
להאריך כמו שירצה דתנן ואשת
צניההי כשתם אין ידיו אלף וחסד
ומשטעם זה נמי אין לחוש דא עשה
הוא וחמשה שצרים שהשצרים
בצמקום תרועה והוי לה תרועה
אריכתא כמו שאנו מאריכין ביצבות
וריצ"א והר"ן ז' הר"ר מאיר מפרשים
דיצבא היא שלש כחות של כל שהוא
בנמלאת תרועה תשע כחות ושיעור
תקיעה כך היא ולפירושם אין לחוש
אלאס מאריך קלת בשצרים ורץ
לחמק לתקיעה של קשר"ק לפירושם
כשיעור ג' שצרים ותשע כחות ומי
שלא משך התקיעות כשיעור הזה
ומשך קלת בשצרים לא קיים מזה
אלא כמר ולא כמר ורצו חננאל פי'
כפירוש הקונטרס ועכשיו נוהגין
לחמק בישיבה לאחר קריאת המורה
שלשים קולות ג' קשר"ק וג' קש"ק
וג' קר"ק וכתפלה חוקעין אמלכיות
קשר"ק ואזכרונות קש"ק ואשפורות
קר"ק ולפוס סוגיא דכולה פירקין

[illegible]

יום טוב פרק רביעי ראש השנה

הטן שהגיע לחינוך. מתעסקין בהן שלמדו וכל שכן שאין מעכבין.
מסעסא הוא דלא. שאינו מתכוין לתקיעה ואפילו ללא מזוה אלף
מנצח נצוהי או שהיה נופח בשופר ועלתה צידו תקיעה אבל
חוקע לשיר שמתכוין לתקיעה בעלמא י"א: **תנא סיפא נמי מסעסא.**

*בַּקֶּמֶן שֶׁהִגִּיעַ לַחֲנוּךְ כֹּאן בִּקְמֵן שֶׁלֹּא הִגִּיעַ
 לַחֲנוּךְ: וְהַמֶּתֶסֶק לֹא יֵצֵא: ⁽⁶⁾ ⁽⁶⁾ הֵיא תּוֹקֵעַ
 לְשִׁיר יֵצֵא לִימָא מִסִּיעַ לִיה לְרַבָּא דְאַמְר
 רַבָּא ⁽⁷⁾ הַתּוֹקֵעַ לְשִׁיר יֵצֵא דִלְמָא תּוֹקֵעַ לְשִׁיר
 נִמְי מִתֶּסֶק קָרִי לִיה: וְהַשּׁוֹמֵעַ מִן הַמֶּתֶסֶק
 לֹא יֵצֵא: אֲבָל הַשּׁוֹמֵעַ מִן הַמִּשְׁמִיעַ לַעֲצֻמוֹ
 מֵאִי יֵצֵא לִימָא תִּיהִי תִּיּוֹבְתִיה דְּרַבִּי זִירָא
 דְּאַמְר לִיה רַבִּי זִירָא לְשִׁמְעִיה אִיכוּן וְתִקֵּעַ
 לִי דִלְמָא אִיִּדִי דִתְנָא רִישָׁא מִתֶּסֶק תְּנָא
 סִיפָא נִמְי מִתֶּסֶק: **מִתְנִי:** ⁽⁸⁾ סִדֵּר תִּקִּיעוֹת
 שֶׁל שֶׁל שֶׁל שֶׁל שֶׁל שֶׁל שֶׁל שֶׁל שֶׁל שֶׁל
 תְּרוּעוֹת ⁽⁹⁾ שִׁיעוֹר תְּרוּעָה כְּשֶׁלֹּש יִבְבוֹת ⁽¹⁰⁾ תִּקֵּעַ
 בְּרֵאשׁוֹנָה וּמִשְׁךְ בְּשֵׁנִיה כְּשֵׁתִים אֵין בִּידוֹ
 אֵלֹא אַחַת יְמִי שְׁבִידֵךְ וְאַחֵר כֶּךָ נִתְמַנָּה לוֹ
 שׁוֹפֵר תּוֹקֵעַ וּמִרְעַ תּוֹקֵעַ שֶׁלֹּש פַּעֲמִים כֶּשֶׁם
 שֶׁשְׁלִיחַ צְבוֹר חֵיִב כֶּךָ כָּל יִחִיד וְיִחִיד חֵיִיב
 רַבֵּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר ⁽¹¹⁾ שְׁלִיחַ צְבוֹר מוֹצִיא אֶת
 הָרַבִּים יְדֵי חוֹבְתָן: **גַּמ'** וְהַתְנִיא ⁽¹²⁾ שִׁיעוֹר
 תִּקִּיעָה כְּתִירוּעָה אִמֵּר אֲבִי תְנָא דִידֵן קָא
 חֲשִׁיב תִּקִּיעָה דְכוּלָּהּ בְּבִי וְתִירוּעוֹת דְכוּלָּהּ
 בְּבִי תְנָא בְּרָא קָא חֲשִׁיב חֵד בְּבָא וְתוֹ לֹא:
 שִׁיעוֹר תְּרוּעָה כְּג' יִבְבוֹת: וְהַתְנִיא ⁽¹³⁾ שִׁיעוֹר
 תְּרוּעָה כְּשֶׁלֹּשָׁה שְׁבָרִים אִמֵּר אֲבִי בְּהָא וְדֹאִי
 פְּלִגִּי דְכְּתִיב ⁽¹⁴⁾ יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם
 וּמִתְרַגְּמִין יוֹם יִבְבָּא יִהְיֶה לָכוֹן וְכְּתִיב בְּאִימִיה
 דְּסִיסְרָא ⁽¹⁵⁾ בְּעַד הַחֲלוֹן נִשְׁקָפָה וְתִיבֵב אִם
 סִיסְרָא מִר סָבַר גְּנוּחִי גִנַּח וּמִר סָבַר יִלּוּלִי
 יִלּוּל תְּנוּ רַבְנֵן ⁽¹⁶⁾ מִנֵּין שְׁבִשׁוֹפֵר ת"ל ⁽¹⁷⁾ וְהַעֲבַרְתָּ
 שׁוֹפֵר תְּרוּעָה אֵין לִי אֵלֹא בִּיּוֹבֵל בְּרֵאשׁ
 הַשָּׁנָה מִנֵּין תִּלְמוּד לּוֹמֵר בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
 שְׁאֵין תִּלְמוּד לּוֹמֵר בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי וּמָה
 תִּלְמוּד לּוֹמֵר בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי שִׁהְיוּ כָּל
 תְּרוּעוֹת שֶׁל חֹדֶשׁ שְׁבִיעִי זֶה כּוֹזֵה וּמִנֵּין
 שְׁפִשׁוּטָה לְפָנֶיהָ ת"ל וְהַעֲבַרְתָּ שׁוֹפֵר תְּרוּעָה
 תַּעֲבִירוּ שׁוֹפֵר וְאֵין לִי אֵלֹא בִּיּוֹבֵל בְּרֵאשׁ ו

וזכרונות וכן ואשפורות או לאחר תפלה כולוהו אכל קודם תפלה לא
 ק קמא לעיל (דף טו.) למה חוקעין ומריעין כשהן יושבין ותוקעין
 לכאורה נראה לתקוע בתפלה כמו כן אמלכיות וזכרונות ושופרות
 פ"י שהיו עושין כן שפי' בערך ערב דהליל (י) דמחמרי [ועצדי] שלשים
 ואימיה קיסרסא ואלון [עשרה] אינון כשגומריין לא התפלה קול
 מלאה ועל מנהג שלנו היה תמיד ר"מ דקשר"ק של מלכיות וקשר"ק
 כבעי למיעבד קשר"ק ואי גנח לחוד כולוהו בעי למיעבד קשר"ק ואי
 ואשופרות קשר"ק כמו במלכיות דהשתא נפיק מכל ספקיי וליכא
 ג טעם תקיעות ב' טעם זיוס יא' ונראה שיש קצת ליתן טעם
 ששמים מדברי סופרים וכיון שעשו בישיבה כל הספיקות של מורה
 יימא וצקדושת דאגן הספר שעשה ר' שמשון ב"ר יונה כתיב נוי
 שכתב דבסוף מריע תרועה אחת בלא תקיעה וא"ת אהגך דשיבה
 זיוס הכפורה מעכבות זו את זו אלמא צדיקן לולאט צפי' למיעבד
 ו תקע או תקע ולא יצרך פירוש יצרך מלכיות וזכרונות ושופרות ואי
 אחת מתריין כשהוא הולך למקום שתוקעין ואין הולך למקום
 שופר יכול לצרך אלא תקיעות וזכרות מעכבות זו את זו היינו
 יצך מלכיות וזכרונות ושופרות יצרך שלשתן או לא יצרך כלל וכן
 יצריך לדקדק בזהו שלשים קולות שאנו חוקעין בישיבה שבשנסיים
 ורק"ס למה לי שמי תקיעות זו אחר זו ממה נפשך יפטר בתקיעה אחת
 ה אחרונה של קשר"ק אחרון תעלה לו למנין קשר"ק וכן אם יליל
 כיון שעשו התקיעה לשם פשוטה שאחר התרועה לא רפו שפעלה
 עולה לשמים אי לא משום דפסוקי תקיעה בתרתי לא משום
 נעצריה

(כפי הנראה מפרש"י)
 תרים פה תיבות הללו
 מעסק הוא דלג יא,
 (לעיל כח.) ג) (לעיל
 ח.) ד) לעיל כו. (כח.)
 (לקמן לד.) ו) (שם)
 (לקמן לד: ד"ה
 קיעות,) ח) (לעיל כו.
 כח.)

תורה אור השלם

וּבְחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
אֶחָד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא
דָּשׁ יְיָהּ לָכֶם בֶּל
לֹאֲכַת עֲבֹדָה לֹא
עֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יְיָהּ
כֹּם: בְּמִדְבָּר כֹּט א
בְּעַד הַחֲלוֹן נִשְׁקָפָה
תִּיבָב אִם סִיסְרָא בְּעַד
אֲשָׁנָב מִדּוּעַ בִּשֵׁשׁ
כָּבוּ לְבוֹא מִדּוּעַ אַחֲרוֹ
עַמִּי מִרְכַּבְתָּיו:

שופטים ה כח
והעברת שופר
רועה בחדש השבעי
עשור לחדש ביום
כפרים תעבירו שופר
כל ארצכם:
ויקרא כה ט

הגהות הב"ח
 (א) גמ' והמתעסק לא ילא
 וועסק הוא דלא יצא
 אף מוקד: (ב) רש"י ד"ה
 שםן בשניה כו' שהיה
 שםן לעשות וז' אחר זו
 שטות עלתריה: (ג) ד"ה
 גמ' דידן כו' וה"ק שיעור
 שלש תקיעות כשיעור
 ושלש המנוחות: (ד) תוס'
 שיעור וכו' שפי' ענין
 דלעיל דמחמירין
 ותוקעין שלש כדמתנין:

גליון הש"ס

תנ"י שיעור ותרועה
שלוש יבבות. אף דמרגום
רועה יצבא ז"ל דאין יצבא
ממנ"י כיצבא דמרגום
עפ"ן מה דאמרינן לשון
זורה לחוד ולשון גמ'
לחוד [חולין דף קלו ע"ב]
ראש"ס בראשית א יא ד"ה
לא דשא לשון עשב:

מוסף רש"י

[illegible]